

Sygn. akt: X C 492/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny, w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Maria Żuchowska
-----------------	------------------------

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2022 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powódki K. P. kwotę 4.053,75 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt trzy złote siedemdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 listopada 2020 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powódki K. P. kwotę 2.233,31 zł (dwa tysiące dwieście trzydzieści trzy złote trzydzieści jeden groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.

sygn. akt X C 492/21

UZASADNIENIE

Powódka K. P. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w D. wniosła o zasądzenie od Towarzystwa (...) w W. kwoty 4.468,36 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 4.244,20 zł od dnia 17 listopada 2020 do dnia zapłaty, kwoty 223,86 zł od dnia 12 stycznia 2021 r. oraz zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 17 października 2020 r. została zgłoszona szkoda komunikacyjna przez T. P. w związku z kolizją drogową. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 4.499,03 zł. Wskazała, że kwota odszkodowania została zaniżona, co ustaliła na podstawie załączonej do pozwu kalkulacji. Wskazała, że uszkodzony pojazd powinien zostać naprawiony przy użyciu części oryginalnych „O (...) z logo producenta. Zaznaczyła, że żądana kwota stanowi różnicę pomiędzy odszkodowaniem należnym a wypłaconym oraz koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji. Powódka w drodze umowy cesji nabyła prawa do odszkodowania.

Nakazem zapłaty z dnia 8 kwietnia 2021 r. powództwo zostało uwzględnione w całości, jednakże nakaz ten utracił moc z uwagi na wniesienie przez pozwanego sprzeciwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił łącznie kwotę 4.499,03 zł tytułem

odszkodowania za uszkodzony pojazd. Pozwany kwestionował wysokość szkody w zakresie wskazanych przez stronę powodową kosztów naprawy pojazdu. Zdaniem pozwanego, wypłacone świadczenie dawało możliwości przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Wskazał, że w chwili szkody pojazd był pojazdem 13 letnim o znacznym zużyciu eksploatacyjnym (259 tys. km przebiegu). Pozwany zakwestionował również zasadność żądania zapłaty kosztów kalkulacji.

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17 października 2020 r. na skutek kolizji drogowej uszkodzeniu uległ należący do T. P. pojazd marki V. (...) nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie OC w Towarzystwie (...) w W.. Szkoda została zgłoszona w dniu kolizji drogowej. Ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w oparciu o które ustalił wartość szkody w pojeździe na kwotę 4.499,03 zł. Wypłacona przez ubezpieczyciela kwota odszkodowania nie pokryła kosztów naprawy pojazdu. Pojazd został naprawiony przez poszkodowanego w prywatnym warsztacie. Nadto pojazd był wcześniej bezkolizyjny.

(**Dowód:** okoliczności bezsporne, a nadto akta szkody k. 24 i k. 41; decyzja k. 17; zeznania świadka T. P. na piśmie k. 75 – 75v i k. 97)

W dniu 3 grudnia 2020 r. T. P. zawarł z K. P. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w D. umowę cesji wierzytelności, która obejmowała prawa do odszkodowania z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu jakie cedent ma w stosunku do Towarzystwa (...) w W. w związku ze szkodą z dnia 17 października 2020 r.

(**Dowód:** umowa cesji wierzytelności z załącznikami k. 18 – 18v)

W dniu 29 grudnia 2020 r. na zlecenie powódki została wykonana przez Zespół (...) S.C. z siedzibą w P. kalkulacja naprawy uszkodzonego pojazdu. W kalkulacji wskazano, że koszt naprawy pojazdu wyniesie kwotę 8.743,53 zł (brutto). Za sporządzenie kalkulacji spółka cywilna wystawiła fakturę VAT na kwotę 223,86 zł (brutto).

(**Dowód:** kalkulacja k. 19 – 22; faktura k. 23)

Uzasadniony i konieczny koszt naprawy pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) z zastosowaniem części oryginalnych jakości „O (...) wynosił 8.552,78 zł brutto. Naprawa z wykorzystaniem części o jakości innej niż oryginalne jakości „O (...) nie przywróci pojazdu do stanu sprzed szkody. W pojeździe uszkodzeniu uległy fabrycznie zamontowane części oryginalne. W chwili zdarzenia uszkodzony pojazd nie posiadał wcześniejszych, nienaprawionych uszkodzeń niezwiązanych ze szkodą.

(**Dowód:** opinia biegłego k. 111 – 126v i k. 152 - 153; zeznania świadka T. P. na piśmie k. 75 – 75v i k. 97)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dowodów z dokumentów, zeznań świadka T. P. na piśmie oraz dowodu z opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami obrazowały stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość i rzetelność nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w szczególności na opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego. Konieczne bowiem było ustalenie kosztów naprawy pojazdu w związku z uszkodzeniami powstałymi w wyniku zdarzenia, co wymagało wiadomości specjalistycznych. Sąd uznał opinię biegłego sądowego K. U. za wiarygodną. Opinia została sporządzona przez osobę o niekwestionowanych kwalifikacjach, w sposób rzetelny, spójny

i kompletny. Opinia ta była kwestionowana przez strony. Strona powodowa miała zastrzeżenia dot. zastosowanego przez biegłego lakierowania w kalkulacji naprawy, zaś pozwana zaprzeczyła jakoby naprawa z wykorzystaniem części o jakości innej niż oryginalne (o jakości „O (...)) nie przywróciłaby pojazdu do stanu sprzed szkody. W ocenie Sądu, biegły wyczerpująco odpowiedział na zarzuty stron i podtrzymał twierdzenia zawarte w opinii pierwotnej. Sąd w pełni podzielił wnioski opinii. Zważyć też należy, że ugruntowany jest w orzecznictwie pogląd, według którego Sąd w sprawie do rozstrzygnięcia której wymagane są wiadomości specjalistyczne nie może wydać orzeczenia wbrew wnioskowi wypływającemu z opinii uznanej przez tenże Sąd za fachową i rzetelną (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2006 r., I CSK 166/06 lub II UK 277/04 OSNP 2006/5-6/97).

Podstawę ustaleń Sądu stanowiły również zeznania świadka T. P. na piśmie. Sąd w całości przyznał im walor wiarygodności, albowiem zeznania te były wyczerpujące i rzeczowe oraz korespondowały z zebraniem materiałem dowodowym sprawy. Z zeznań świadka wynikało, że otrzymane od ubezpieczyciela odszkodowanie nie wystarczyło na naprawę pojazdu i świadek musiał dołożyć z własnych środków kilka tysięcy złotych.

Okoliczności faktyczne jak zaistnienie kolizji drogowej, posiadanie przez sprawcy kolizji ubezpieczenia OC u pozwanego nie były sporne. Strony różniły się natomiast co do oceny wysokości należnego powodowi odszkodowania. Strona powodowa stała bowiem na stanowisku, że wypłacone przez pozwane towarzystwo odszkodowanie było zaniżone.

Przystępując do oceny poruszanych wyżej kwestii należało wskazać, iż zgodnie z treścią 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152, ze zmianami), w dalszej części uzasadnienia nazywanej ustawą. Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ustalenie odszkodowania z ubezpieczenia OC następuje według ogólnych zasad, określonych w kodeksie cywilnym, z tym jedynie zastrzeżeniem, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest tylko do świadczenia pieniężnego, ograniczonego do wysokości, ustalonej w umowie, sumy gwarancyjnej (art. 822 § 1 k.c. i art. 36 ust. 1 ustawy). Ponadto w myśl art. 19 ustawy, poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 34 wyżej wskazanej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Roszczenie odszkodowawcze powstaje z chwilą wystąpienia w majątku poszkodowanego pierwszych negatywnych konsekwencji zdarzenia będącego przyczyną szkody. Szkodą bezpośrednią jest uszkodzenie pojazdu i w momencie jej wystąpienia powstaje odpowiedzialność sprawcy i ubezpieczyciela. Wypłacone odszkodowanie ma pozwolić na naprawienie pojazdu w zakresie niezbędnym do przywrócenia stanu sprzed powstania szkody, wykluczając jednocześnie możliwość wzbogacenia się poszkodowanego. Dochodzona kwota, pozwalająca na naprawienie szkody może zostać zakwestionowana tylko wtedy, gdy chodzi o dokonanie „ulepszeń” które nie istniały przed wypadkiem, bądź gdyby prowadziło to do zwiększenia wartości pojazdu w relacji do wartości sprzed wypadku. Odpowiedzialność posiadacza lub kierującego pojazdem w ruchu kształtuje się na zasadach ogólnych, czyli na zasadzie winy (art. 436 § 2 k.c.), a przy rozstrzygnięciu o odszkodowaniu ubezpieczeniowym przy ubezpieczeniu OC koniecznym jest sięgnięcie do ogólnych reguł Kodeksu cywilnego odnoszących się do zakresu odszkodowania, w szczególności do przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c., w którym zostały określone reguły nakazujące przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego.

Z ustaleń biegłego z dziedziny techniki samochodowej, którego ustalenia Sąd przyjął jako swoje, wynika, że koszt naprawy pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) z zastosowaniem części oryginalnych jakości „O (...) wynosił 8.552,78 zł brutto. Należy wskazać, że naprawa z wykorzystaniem części o jakości innej niż oryginalne jakości „O (...) nie przywróciłaby pojazdu do stanu sprzed szkody, zaś w pojeździe uszkodzeniu uległy fabrycznie zamontowane części oryginalne. Podkreśleniu wymaga fakt, że w chwili zdarzenia uszkodzony pojazd nie posiadał wcześniejszych, nienaprawionych uszkodzeń niezwiązanych ze szkodą.

W toku sprawy Sąd ustalił, że ubezpieczyciel wypłacił już odszkodowanie w kwocie 4.499,03 zł. Zatem uwzględniając wysokość kosztów naprawy pojazdu, tj. kwotę 8.552,78 zł, należało zasądzić na rzecz powódki kwotę 4.053,75 zł, o czym orzeczono w punkcie I wyroku na mocy art. 822 kc. O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 k.c.

W pozostałym zakresie (powód dochodził z tytułu naprawy kwoty 4244,50 zł) Sąd oddalił powództwo.

Odnosząc się do roszczenia powódki w zakresie kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy należało uznać, że powódce nie przysługuje zwrot kosztów w kwocie 223,86 zł. W realiach niniejszej sprawy w ocenie Sądu powyższy wydatek nie pozostawał w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą z dnia 4 lutego 2020 r. Co do tej kwestii wypowiedział się także trafnie Sąd Najwyższy stwierdzając iż nabywcy – w drodze przelewu – wierzytelności o odszkodowanie za szkodę komunikacyjną przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot uzasadnionych kosztów ekspertyzy zleconej osobie trzeciej tylko wtedy, gdy jej sporządzenie było w okolicznościach sprawy niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania. (vide: uchwała SN z dnia 29 maja 2019 r., III CZP 68/18, L.). W niniejszej sprawie to nie poszkodowany poniósł koszty sporządzenia opinii, a powódka - nabywca wierzytelności. Są to jednak, w świetle wspomnianej uchwały Sądu Najwyższego koszty nie mieszczące się w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą. Sąd dochodząc do takiego wniosku miał przy tym na uwadze, iż inaczej należy oceniać działania samego poszkodowanego, który nie ma orientacji w kwestiach dotyczących naprawy samochodu, jest laikiem w tej dziedzinie, a inaczej podmiotu zawodowo zajmującego się oceną ryzyka i szacowaniem strat, przez ten pryzmat należy więc oceniać także niezbędność sporządzania prywatnej opinii do efektywnego dochodzenia odszkodowania. W konsekwencji Sąd powództwo w tej części oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Powódka wygrała sprawę niemalże w całości (90%), zatem w ocenie Sądu powódce należał się zwrot całości kosztów. Powódka poniosła koszty procesu w kwocie 2.233,31 zł. Koszty te stanowiły: opłata od pozwu w kwocie 400 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz kwota 916,31 zł tytułem wynagrodzenia biegłego.